



12. marts 2018
J.nr. 2018 - 566

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 194 af 19. januar 2018 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Martin Lidegaard (RV).

Karsten Lauritzen

/ Søren Schou

Spørgsmål

Ministeren bedes kommentere henvendelse af 11/1-18 om uddannelsesbidrag fra Martin Bergmann, jf. SAU alm. del – bilag 111, herunder:

- om ministeren kan forklare, hvorfor uddannelsesbidraget typisk går til tidligere ægtefælle, mens det er det myndige barn, der er skattepligtig,
- om ministeren har overvejet at ændre loven, så det er barnet, der modtager bidraget direkte og
- hvorfor dette bidrag ikke er fradragsberettiget, når børnebidraget er, jf. ministerens logik i svar på SAU alm. del - spørgsmål 40 (folketingsåret 2015-16).

Endelig bedes ministeren oplyse, hvor stort et beløb uddannelsesbidraget vurderes at udgøre om året, og hvad det ville koste statskassen i skatteindtægter, hvis det blev afskaffet.

Svar

Henvendelsen vedrører dels regler om fastsættelse af uddannelsesbidrag, dels beskatningsregler. Reglerne om fastsættelse af uddannelsesbidrag hører under Børne- og Socialministeriets ressort, og jeg har derfor indhentet bidrag derfra for så vidt angår disse regler.

Børne- og Socialministeriet har oplyst følgende:

”Efter § 13 i lov om børns forsørgelse er et barns forældre hver for sig forpligtet til at forsørge barnet. Barnet skal forsørges, opdrages og uddannes under hensyn til forældrenes livsvilkår og barnets bedste. Opfylder en af forældrene ikke forsørgelsespligten over for barnet, kan Statsforvaltningen pålægge den pågældende forælder at betale bidrag til barnets forsørgelse.

Efter § 14, stk. 2 og 3, ophører bidragspligten ved barnets fyldte 18. år, men bidrag til undervisning eller uddannelse (uddannelsesbidrag) kan dog pålægges indtil barnets fyldte 24. år.

Bidrag, herunder uddannelsesbidrag, tilkommer efter § 18 barnet, men retten til at kræve bidrag fastsat og til at indkræve bidraget har den, der afholder udgifterne ved barnets forsørgelse, såfremt den pågældende har eller ved forældremyndighedens ophør havde forældremyndigheden over barnet eller lovligt har barnet i pleje.

Et barn kan således ikke selv søge om bidrag og bliver heller ikke inddraget i behandlingen af sagen. Dette gælder også, selvom barnet har egen bolig. Baggrunden for dette er, at forsørgelsen af et barn er forældrenes fælles ansvar.

Forældrene kan aftale, hvordan barnet skal forsørges. Hvis forældre, der ikke bor sammen, er uenige om forsørgelsen, kan Statsforvaltningen afgøre tvisten mellem forældrene og træffe afgørelse om betaling af børnebidrag.

Dette gælder også for uddannelsesbidrag, der ligeledes drejer sig om forældrenes fælles pligt til at forsørge deres barn, der er under uddannelse.

Statsforvaltningen træffer årligt omkring 2.000 afgørelser om uddannelsesbidrag. Dette omfatter også afgørelser, hvor der ikke fastsættes uddannelsesbidrag, samt afgørelser om ændring af et fastsat uddannelsesbidrag. Det er således ikke muligt at beregne den samlede størrelse af de uddannelsesbidrag, der fastsættes hvert år. Hertil kommer, at det er forskelligt, i hvor lang tid det enkelte bidrag skal betales, da uddannelsesbidraget bortfalder, når uddannelsen afsluttes, dog senest når barnet fylder 24 år.

Der er ikke aktuelle planer om at ændre reglerne om, hvem der er berettiget til at modtage et uddannelsesbidrag.”

For så vidt angår beskatningen, sker den efter de almindelige skatteretlige principper. Da uddannelsesbidraget tilkommer det voksne barn, er barnet skattepligtigt af denne indkomst. At bidraget efter reglerne i lov om børns forsørgelse udbetales til en anden ændrer ikke herpå.

Fradragsretten for børnebidrag fremgår af ligningslovens §§ 10 og 11. Det fremgår udtrykkeligt af disse bestemmelser, at der ikke er fradrag for bidrag til børn over 18 år. Fradragsretten er endvidere betinget af, at bidragsyderen har forsørgerpligt - eller bidragspligt – over for det offentlige for barnet.

Et uddannelsesbidrag gives til en voksen person, der er blevet 18 år, og hvor forælderen ikke længere har en egentlig forsørgelsespligt. Uddannelsesbidrag kan i øvrigt heller ikke udredes forskudsvis fra det offentlige. Forskellen på den skattemæssige behandling af de to typer bidrag skal ses i lyset heraf.

Den sidste del af spørgsmålet forstås således, at der ønskes et skøn over de provenumæssige konsekvenser, hvis beskatningen af uddannelsesbidraget afskaffes. Som nævnt ovenfor er omfanget af uddannelsesbidrag ikke nærmere bestemt, og yderligere tyder data på personskatteområdet på, at der er en væsentlig underdeklaration, dvs. at uddannelsesbidrag kun i meget beskedent omfang indberettes til SKAT. Det skal i den forbindelse bemærkes, at det er barnet selv, der skal indberette uddannelsesbidraget.

Set i forhold til den faktiske beskatning af uddannelsesbidraget skønnes en afskaffelse af beskatningen at have begrænsede provenumæssige konsekvenser.

Afslutningsvis vil jeg bemærke, at jeg godt kan forstå, at det umiddelbart virker uhensigtsmæssigt, at børnebidrag og uddannelsesbidrag ikke behandles ens. Min politiske holdning er imidlertid, at det er de særlige, gunstige regler for børnebidrag, som er utidssvarende, og at en eventuel skattemæssig ligestilling i givet fald bør ske ved ændring af disse regler. Da de særlige regler skal ses i sammenhæng med fastsættelsen af bidrag til barnets forsørgelse, har jeg dog ikke konkrete planer om at ændre skattereglerne.